

MAR DE DONES

Ajuntament del Masnou

REVISTA DE LA REGIDORIA DE DONA

Núm. 1 | Novembre de 2008

QUÈ SABEM DEL FEMINISME?

Inevitables
contradiccions

PÀG. 4-5

ACTUALITAT

Violència masclista

PÀG. 6

ENTREVISTA

Cori Mercadé i Núria
Fusellas, de Blancdeguix

PÀG. 10-11

LES DONES AL MÓN

Palestina, una
vida complexa

PÀG. 14-15

SUMARI

PRESENTACIÓ	3
QUÈ SABEM DEL FEMINISME? Inevitables contradiccions	4-5
ACTUALITAT. Violència masclista	6
LA FEINA FETA	7-8
• “Dia Mundial de Tolerància Zero a la Mutilació Genital Femenina”	
• Pla local d’igualtat d’oportunitats	
• “El mes de març, el mes de les dones”	
• Programa ORIA, per a la inserció laboral de les dones	
• <i>Protocol municipal per a casos de violència de gènere</i>	
• Observatori de les Dones als Mitjans de Comunicació	
ENTITATS · RECOMANACIONS	9
• Dones d’Avui El Masnou	
• Dones per la Igualtat	
ENTREVISTA. Cori Mercadé Durà i Núria Fusellas Gaspà (Blancdeguix)	10-11
SABIÉU QUE...	12-13
• ...l’Associació Esportiva Futbol Sala Masnou Interdinàmic té un equip de futbol sala femení?	
• ...el butlletí municipal ha rebut el Premi de Comunicació no Sexista?	
• ...l’associació Abuelas de la Plaza de Mayo és candidata al Premi Nobel de la Pau?	
• Llengua i sexisme	
LES DONES AL MÓN. Palestina	14-15
EL COMENTARI · LES NOSTRES PROPOSTES	16

SERVEI D’INFORMACIÓ I ASSESSORAMENT JURÍDIC PER A DONES DEL MASNOU

El Servei d’Informació i Assessorament Jurídic per a Dones té com a objectiu oferir orientació i assessorament especialitzat en qüestions relatives a dret de família (separacions, divorcis, guardes i custòdies, parelles de fet...), violència familiar i de gènere, conflictes sobre propietats, drets laborals, assetjament sexual, conflictes penals... Aquest Servei és ofert per l’Ajuntament del Masnou des de la Regidoria de Dona, es va iniciar a final de 2006 i durant l’any passat va atendre 115 consultes.

Les consultes amb l’advocada del Servei són de caràcter personal, confidencial i gratuït, i s’atenen els divendres quinzenalment de 15.30 a 19.30 h.

Els criteris d’accés al servei són: ser dona i viure al Masnou.

Per contactar-hi:

De 8.30 a 14 hores: personalment a Ca n’Humet (carrer de Fontanills, 77) o trucant al telèfon 93 540 53 85.
Per correu electrònic a dona@elmasnou.cat

Dones del Masnou OPINEU

Aquest és un espai on us convidem a opinar, una finestra oberta a la participació. Ens podeu fer arribar les vostres opinions o recomanacions sobre diferents qüestions de l’actualitat o sobre temes dels quals creieu interessant fer difusió, per mitjà del correu electrònic dona@elmasnou.cat o presencialment a la Regidoria de Dona, c/ de Fontanills, 77 (Ca n’Humet).

ESPEREM LES VOSTRES OPINIONS A PARTIR DEL PROPER NÚMERO.

FOTO PORTADA: JOSEP PUIG

Edició:
Ajuntament del Masnou
Regidoria de Dona, àrea de Serveis a les Persones

Coordinació de continguts: Regidoria de Dona
Correcció: Mònica Clotet, Servei de Correcció de Català
Disseny gràfic i maquetació: Josep Puig
Producció: RRB

Col·laboracions:
Dolors Renau, Mila Arcarons,
grup de dones Les Nazarlona,
Mònica Clotet i Observatori
de les Dones als Mitjans de
Comunicació

Núm. 1 · Novembre de 2008

Amb el suport de:

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones

Marta Neira

Tinenta d'alcalde de Dona i Cultura

Dones del Masnou

M'és grat dirigir-me a vosaltres per presentar-vos aquesta nova revista que edita la Regidoria de Dona del Masnou.

Aquesta revista té dos objectius bàsics: la informació i la formació. La informació versarà sobre el que volem fer, amb un petit resum de les coses ja fetes. És important que la informació sigui bidireccional, és a dir, ens importa molt el que vosaltres penseu, i volem atendre els vostres suggeriments, propostes i qualsevol reflexió que vulgueu compartir. Per aquest motiu, hem reservat un espai a la revista on podeu opinar de tot allò que us interessa o preocupa.

Per tal de promoure la formació en l'àmbit de la dona, us presentem quatre tipus d'articles: un article d'actualitat perquè estiguen al dia de les novetats més destacades; un altre sobre les dones al món (en cada revista parlarem de la situació de la dona en un país determinat); un article sobre la història del feminisme, per tal de visibilitzar els importants canvis socials que hem protagonitzat al llarg de la història, especialment durant els segles XX i XXI, i un article o comentari de l'Observatori de les Dones als mitjans de comunicació, que té com a objectiu promoure l'actitud crítica i la reflexió envers els mitjans de comunicació sobre la utilització indeguda de la imatge de les dones.

També reflexionarem sobre el llenguatge sexista. A cada número trobareu informació i eines per tal de modificar el llenguatge que perpetua la cultura patriarcal.

Reservem un espai per a la recomanació de llibres i pel·lícules que poden ser del vostre interès. Els llibres recomanats, els podreu trobar a la Biblioteca Pública Joan Coromines. Quant

a les pel·lícules, també les podreu trobar a la Biblioteca, sempre que no siguin d'estrena recent.

Aquesta revista neix amb la voluntat de ser un canal de comunicació de totes les dones del Masnou, per sentir-nos més a prop, més vinculades, perquè hem de treballar plegades per ocupar el lloc que ens pertany a la societat actual, per gaudir plenament dels nostres drets i contribuir així a una societat veritablement democràtica, exempta de discriminacions.

Aquesta revista neix amb la voluntat de ser un canal de comunicació de totes les dones del Masnou, per sentir-nos més a prop, més vinculades, perquè hem de treballar plegades per ocupar el lloc que ens pertany a la societat actual

Algunes persones diuen que, actualment, a la nostra societat, no hi ha discriminacions per raó de sexe. Doncs, senzillament, no és veritat. Legalment tenim garantits tots els nostres drets com a ciutadanes, només faltaria. Però el que encara no ens permet gaudir-ne plenament és el pes de la cultura patriarcal, que es resisteix als canvis, que vol perpetuar la situació de superioritat

de l'home respecte de la dona, que dificulta la participació de les dones en l'àmbit públic.

Tenim, per tant, molta feina per endavant: aconseguir la coresponsabilitat dels homes en les tasques domèstiques i de cura dels fills i filles, acabar amb les diferències salarials, aconseguir que la formació s'estengui a més dones, una major participació de les dones en la política, major representació de dones en els òrgans de direcció de les empreses i un llarg etcètera.

Per tot això, insisteixo en la importància de fer sentir la vostra veu participant en la revista i en les activitats que us proposem i que, espero, proposeu...

Inevitables contradiccions

M. Dolores Renau i Manent

Psicòloga i expresidenta
de la Internacional
Socialista de Dones

En aquests últims temps, rebem notícies que ens omplen d'interrogants i dubtes. Vet aquí que el Partit Republicà dels Estats Units ha triat una dona com a candidata a la vicepresidència del país, com a segona de Mc. Cain. Fins aquí, res a dir. Més aviat ens alegra que una dona opti per integrar-se, amb tanta decisió, a la vida pública. Més encara ens va alegrar quan Hillary Clinton va optar a l'elecció per ser nominada candidata a la Casa Blanca, ja que ho va fer amb el suport de la immensa majoria de dones feministes, de *lobbies* especialment creats per donar-li suport, i amb un programa i unes propostes que perfilaven un mandat en què els drets de les dones haurien rebut un pes molt especial.

De l'altre costat de món, d'Israel, també ens arriben notícies que l'actual responsable d'affers exteriors, Tzipi Livni, opta a ser elegida candidata per al seu partit a les properes eleccions generals. Parlen ja d'una segona Golda Meier. Fins aquí, tampoc res que no entri dins de la normalitat a la qual ens estem acostumant, sobretot al nostre

•••••

Durant anys hem estat demanant, exigint, des de l'esquerra, la presència de dones en llocs de decisió, i sembla que aquesta exigència comença a realitzar-se en molts partits i en moltes organitzacions que aspiren al poder, a la imatge i al reconeixement públic que aquest poder comporta

país, amb tantes ministres i dones presents en llocs de responsabilitat, un fet inimaginable fa pocs anys.

On rau, doncs, la font d'aquest malestar poc definit que moltes dones sentim davant d'aquesta irrupció de dones conservadores en llocs de tanta responsabilitat? Durant anys hem estat demanant, exigint, des de l'esquerra, la presència de dones en llocs de decisió, i sembla que aquesta exigència comença a realitzar-se en molts partits

i en moltes organitzacions que aspiren al poder, a la imatge i al reconeixement públic que aquest poder comporta.

Tan sols cal repassar per sobre la història de la lluita de les dones pels seus drets per comprendre quina mena de malestar corprèn totes aquelles que han dedicat tants esforços a obtenir el reconeixement dels drets civils, socials i polítics en igualtat de condicions que els barons. Tan sols cal recordar els dos-cents anys de retard del reconeixement dels drets de les dones respecte al dels éssers humans barons. Tan sols cal considerar el que ha representat la lluita individual i col·lectiva per universalitzar el sufragi, el dret al treball, el dret a una vida civil autònoma... El que ha costat –i encara ara hi ha moltes dificultats– que es reconegui el dret al propi cos i als embarassos desitjats, i per tant, el dret a interrompre'ls. El que ha significat entrar en el món públic, que havia estat patrimoni dels homes. El que ha significat incorporar les quotes a fi d'assegurar uns mínims de presència femenina en llocs que, deixats al seu aire, haurien impossibilitat la presència de dones. I com s'han criticat aquestes mesures per part dels partits i de les dones conservadores. I no parlem ja del menyspreu amb què ha estat tractada la qüestió de la paritat.

Sobre aquest terreny abonat, sobre una opinió pública que ha canviat, sobre aquest escenari ja tan normalitzat, apareixen noves actrius que es valen de la tasca feta per pregonar justament el contrari: que bonic que és que les dones es dediquin a la família, per cridar ben alt un “no a l’avortament”; que bé que les dones tornin a ser “dones dones”, com ens recordava un gran conservador del nostre país... Apareixen elles amb una veu potent, una

•••••

Sobre una opinió pública que ha canviat, sobre aquest escenari ja tan normalitzat, apareixen noves actrius que es valen de la tasca feta per pregonar justament el contrari

veu que els ha estat donada gràcies als esforços de les que han dit que no valia el model de “dona dona”, que volien la seva plena humanitat personal, civil i política. I, des de l’escenari, fan bandera del discurs que les torna a

tancar a casa, que idealitza la maternitat i posa l’accent sobre un únic model de família.

El malestar és legítim. Però aquests fets tan sols assenyalen una realitat prou coneguda i repetida al llarg de la història. D’una banda, les conquestes assolides pels grups més conscienciats es tornen socialment normals, queden incorporades als discursos més acceptats. I aquest és un aspecte extraordinàriament positiu, que cal celebrar, malgrat que no es reconegui l’origen ni el pes dels sacrificis realitzats. D’altra banda, posa de relleu l’existència d’un pensament conservador femení respecte a la dona, de la mateixa manera que existeix respecte

a moltes altres qüestions polítiques i socials. Però que no ens parlin d’un feminisme de dretes. No existeix. Perquè el feminisme, per definició, és un moviment alliberador, transformador dels models socials i econòmics, de maneres de viure i fer política.

El que sí que queda clar és que hi ha dones que se senten bé dins d’un discurs conservador, que el defensen i que fan palesa una veritat ja prou coneguda: que el fet de ser dones no garanteix, per si mateix, cap presa de consciència especial, cap feminisme necessari, ni cap postura progressista; que aquest feminisme és el resultat d’un llarg treball de presa de consciència, que es transforma en presa de postura i en activitat transformadora.

Devem a les nostres avantpassades feministes el reconeixement de les nostres possibilitats actuals. Fins i tot les conservadores que neguen aquestes conquestes, encara que en facin ús, també en són deutores. Gràcies a elles, ara poden ser als escenaris públics, manifestar-se contra l’avortament i predicar –no amb l’exemple, però sí de paraula– la màgia de la dona encarnada en àngel de la llar.

Està vist que hem de continuar treballant, és clar, per continuar fent del feminisme un instrument de justícia i canvi social. ●

Violència masculista

Tolerància zero

JOSEP PUIG

Mila Arcarons i Oferil
Diputada al Parlament
PSC-Ciutadans pel Canvi

Quan ens plantegem reflexionar sobre la violència masculista, no podem deixar de pensar què ens ha portat fins aquí. No podem deixar d'interrogar-nos sobre la contradicció i duresa que suposa la lluita contra la violència masculista. Som un país amb una democràcia sòlida, gaudim d'un bon nivell de serveis, d'equipaments i de qualitat de vida, i tenim uns nivells alts de cohesió social. Volem la igualtat entre homes i dones, i cada vegada tenim la certesa que allò que es planteja per a les dones és en benefici d'una societat més justa i més democràtica, no només en benefici de les dones. No obstant això, malauradament, no hem trencat aquest model esfereïdor que fa que alguns homes usin la violència com a instrument de poder i control.

En aquests moments, podem compartir les explicacions de Victòria Sau, doctora en psicologia i Creu de Sant Jordi, sobre l'origen de la violència. Ella deia al Parlament: "Demano el perdó de la societat, no per a les dones assassinades. El demano per al conjunt de les dones. Per tot el que el patriarcat ens ha fet: ens ha disminuït, ens ha posat en segon ordre... Hi ha una escala i ells són un graó més amunt i nosaltres a l'esglaó de sota. I no tenim per què ser-hi." Una manera de dir que la violència neix perquè algú considera l'altra persona inferior. L'home considera que la dona li pertany i que pot, fins i tot, agredir-la i assassinar-la. Tristament, concloem que la violència masculista es dona en un context cultural que cal canviar.

Per això, al mes d'abril passat, totes les forces polítiques amb representació al Parlament de Catalunya aprovàvem la **Llei del dret de les dones a eradicar la violència masculista**. Ho fèiem amb el convenciment que calia sumar-se a la Llei que

es va aprovar, ara fa tres anys, al Parlament Espanyol, perquè volíem contribuir a fer créixer un país més just i igualitari, evitant el compromís públic, i volíem generar el rebuig social cap a la violència envers les dones travant encara més aquest rebuig. Volem que el rebuig esdevingui social, ciutadà, i que sigui compromís ferm de tots els agents intervenir per posar fi a la violència masculista.

La Llei del dret de les dones a eradicar la violència masculista, segons el nostre parer, té com a qüestions d'interès l'abordatge de manera integral de totes les formes d'exercir aquesta violència, així com també el reconeixement de tots els àmbits en què es pot produir. És a dir, que va més enllà de la violència que es dona en l'àmbit domèstic, i també tracta l'assetjament sexual o laboral i altres agressions que pateixen les dones. En aquest aspecte, aquesta Llei fa una mirada més àmplia de la violència que la Llei estatal.

Un altre aspecte que cal remarcar és la importància que dona a la prevenció, a les mesures de sensibilització i a la detecció precoç com a principis fonamentals en l'eradicació d'aquesta greu problemàtica social. I és bo que sigui així. És bo que a la Llei es parli d'aspectes preventius i de sensibilització en l'àmbit educatiu, als mitjans de comunicació i la publicitat. Perquè no hi ha cap dubte que estem parlant d'un canvi en la mentalitat de les persones adultes, però també s'ha de posar èmfasi en la sensibilització i prevenció, i en les relacions entre joves i en els infants.

I, en tercer lloc, la Llei regula la xarxa d'atenció a les dones en situacions de violència masculista: defineix cada servei, les funcions que ha de prestar, les competències de cada Administració, qui han de ser les beneficiàries en funció del tipus de violència a la qual estan sotmeses i el paper dels serveis municipals en aquesta xarxa.

La Llei del dret de les dones a eradicar la violència masculista és, doncs, un pas més a favor de la igualtat. Esperem que així sigui! ●

Durant aquest any, des de la Regidoria de Dona hem portat a terme un seguit d'accions encaminades al foment de la igualtat real i efectiva entre dones i homes amb la voluntat d'assolir un Masnou i, en general, una societat més justa. Aquí en teniu un breu recull.

“Dia Mundial de Tolerància Zero a la Mutilació Genital Femenina”

El 6 de febrer, coincidint amb el Dia Mundial de Tolerància Zero a la Mutilació Genital Femenina, es va celebrar, a la Sala de Conferències de l'Edifici Centre, una jornada per fer visibles les circumstàncies i situacions de les dones que pateixen aquesta violència.

L'acte, amb una gran assistència de públic, va comptar amb la presència de Fatou Secka, cofundadora d'EQUIS-MGF, equip de sensibilització

Laura Zapater, Fatou Secka i Marta Neira durant l'acte.

sobre les mutilacions genitals femenines, mediatra

intercultural i agent de salut comunitària. Secka va parlar

dels diferents tipus de mutilacions que es practiquen, del marc cultural i social en què es donen i, especialment, de les seqüeles físiques i emocionals. També va fer èmfasi en la importància de prendre consciència de la necessitat de fer accions de sensibilització, informació i prevenció per a la ciutadania i per a professionals per tal d'evitar aquesta pràctica, que cada any pateixen tres milions de dones i nenes a tot el món. ●

Pla local d'igualtat d'oportunitats

L'any 2005, amb Montserrat Miró al capdavant de la Regidoria de Dona, es va aprovar el primer Pla local d'igualtat d'oportunitats del Masnou (PLIO), on es recollien aque-

lles línies estratègiques que es desenvoluparien en pro de la igualtat entre dones i homes del nostre municipi.

Arribat el 2008, hem assolit alguns dels objectius pre-

vistos, si bé és evident que la nostra societat ha evolucionat i és necessari adaptar-se al moment actual. És per aquest motiu que des de la Regidoria de Dona s'està impulsant un

nou pla, en el qual treballen conjuntament els diferents departaments de l'Ajuntament i per a l'elaboració del qual vam demanar la vostra participació. ●

“El mes de març, el mes de les dones”

El 8 de març, Dia Internacional de la Dona, s'ha convertit en un símbol per a les dones dels cinc continents. La celebració no es basa en un únic fet ni tampoc ha tingut sempre el mateix sentit. Una vegada aconseguida la igualtat legal, ara és moment de perseguir la igualtat efectiva entre dones i homes, i és per això que des de la Regidoria de Dona es van organitzar, durant tot el mes de març, un seguit d'actes dirigits al conjunt de la ciutadania amb la intenció de fer visibles els rols que continuen assignant-se a ambdós sexes, els estereotips de gènere que caracteritzen i defineixen

Un moment de l'espectacle 'Marina, la dona que somiava volar'.

com han de ser i què s'espera de dones i homes, i la necessitat de continuar construint-nos plegats per aconseguir una societat més igualitària i lliure de

discriminacions.

Entre d'altres accions, cal destacar la lectura del manifest; l'espectacle de dansa, teatre i titelles *Marina, la dona que so-*

miava volar, de la companyia NS Danza; la Mostra de Curts de Dones, amb la col·laboració de l'associació AKONGA; projeccions de la pel·lícula *4 meses, 3 semanas, 2 días*, de Cristian Mungiu, al cinema La Calàndria, i la tallers a les escoles del municipi, tant de primària com de secundària.

Finalment, no volem ni podem acabar aquest recull d'actuacions sense agrair el suport de particulars i entitats a la campanya, recollit a través del nostre web. Moltes gràcies a tots i totes! La suma de l'esforç de tothom fa el camí per la igualtat molt més gratificant. ●

Programa ORIA, per a la inserció laboral de les dones

AJUNTAMENT

Presentació del programa ORIA, que es va fer a la sala d'actes de l'Edifici Centre.

laborals que demana el mercat de treball actual, així com saber potenciar la capacitat d'autonomia i incorporar els nous coneixements traçats a l'itinerari inicial van ser alguns dels aspectes treballats en les diferents sessions.

En només vuit mesos, s'ha treballat amb un total de 33 dones i s'ha aconseguit una inserció del 30,30% de les participants. El regidor de Promoció Econòmica, Artur Gual, i el seu equip, esperen que aquesta xifra s'incrementi a partir del mes d'octubre, ja que ha tornat a apostar per l'orientació a les dones i ha sol·licitat un nou programa d'inserció amb una durada d'un any (programa PEMO). ●

Al novembre del 2007, la Unitat de Promoció Econòmica de l'Ajuntament del Masnou, va posar en marxa el programa ORIA, d'orientació i acompanyament laboral adreçat a les dones del municipi. Va tenir

una durada de vuit mesos i va finalitzar el 30 de juny passat.

El grup de dones que va participar-hi era molt heterogeni, tant pel que fa al nivell de formació, com a l'edat i la nacionalitat.

Les tutories individualitzades han permès dissenyar un itinerari personalitzat i detectar les necessitats, les mancances i els punts febles de cada usuària. Les habilitats socials, comunicatives i

'Protocol municipal per a casos de violència de gènere del Masnou'

El 17 de juliol, el Ple de l'Ajuntament va aprovar per unanimitat el *Protocol municipal per a casos de violència de gènere al Masnou*, que recull els circuits específics d'intervenció que es posen en marxa en aquestes situacions quan es donen al nostre municipi. El *Protocol*, fruit del treball conjunt entre el con-

sistori, l'Àrea Bàsica de Salut i el cos de Mossos d'Esquadra, recull els recursos disponibles per a un abordatge integral dels casos de violència de gènere i les coordinacions necessàries entre diferents professionals. A més, es presenten, com a d'altres objectius, seguir treballant per la sensibilització i la prevenció

d'aquesta problemàtica, així com el compromís d'oferir formació contínua a tots els agents implicats a fi d'evitar situacions de victimització i, en conseqüència, s'estableix la voluntat de fer el seguiment i l'avaluació periòdics de l'aplicació del *Protocol* per fer-hi les adaptacions i ampliacions oportunes. ●

Observatori de les Dones als Mitjans de Comunicació

L'Ajuntament del Masnou s'ha adherit a l'Observatori de les Dones als Mitjans de Comunicació, una instància de participació ciutadana que vol anar més enllà de la defensa dels consumidors i consumidoras

pel que fa a continguts comunicatius vexatoris i sexistes. És una entitat que ofereix eines de visió, anàlisi i sensibilització a la ciutadania per fomentar una reflexió crítica davant de continguts sexistes i discriminadors

dels mitjans; practica i fa visible la contestació als mitjans de comunicació des d'una perspectiva de gènere, i promou la discussió pública sobre les pràctiques discriminatòries dels mitjans de comunicació. ●

Dones d'Avui El Masnou

DONES D'AVUI EL MASNOU

L'associació Dones d'Avui El Masnou és una entitat activa, amb voluntat de créixer per fer que la igualtat d'oportunitats, de drets i de tracte sigui una realitat efectiva.

Dones d'Avui, conscients de les necessitats de la població del Masnou, vol aprofundir en les diferents

temàtiques que afecten les dones i dona una especial importància a la informació a través de conferències i taules rodones de diversos temes, tant socials com sanitaris, econòmics, culturals... La nostra entitat vol contribuir així a la formació i informació de la població, tant femenina com masculina, però també vol trobar espais per gaudir i passar-ho bé.

A Dones d'Avui res no ens és aliè. Per això volem incidir en tot allò que afecta les dones, tant des d'un punt de vista social com cultural, polític i econòmic.

Us convidem a formar part d'aquest grup, que desitja ser útil i ser present a la societat per ajudar a fer-la més justa, més solidària, més cívica, més positiva i més igualitària.

Dones per la Igualtat del Masnou

DONES PER LA IGUALTAT DEL MASNOU

L'associació Dones per la Igualtat del Masnou és una entitat sense ànim de lucre que treballa per la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, i pertany a la Federació de Dones de Catalunya per la Igualtat.

Què fem?

Els eixos fonamentals de la

nostra proposta de treball són:

- Impulsar la participació de les dones a tots els àmbits de la vida social i política.
- Fomentar el debat intern a l'associació i extern amb el nostre entorn, amb l'objectiu d'avançar en el pensament i les línies d'actuació feministes.
- Donar valor a les idees, actituds i treballs de les dones. Reconèixer l'autoritat femenina com a eix del nostre discurs, donant cabuda a les diferències i la pluralitat de les dones que aporten riquesa al nou model de societat que volem construir en llibertat, amb diàleg i sense violència.

Com ho fem?

Organitzem tallers, jornades, trobades, sortides i lectures obertes a la participació de totes les dones del municipi. També disposem d'una biblioteca d'autores.

On podeu adreçar-vos?

Per contactar amb nosaltres podeu trucar al nostre telèfon 655 550 027.

RECOMANACIONS BIBLIOGRÀFIQUES

Des d'aquestes línies del primer número de la nostra revista, i coincidint amb el centenari del naixement de dues escriptores compromeses amb el seu temps i amb la llibertat i la igualtat de les dones, us volem fer unes recomanacions literàries sobre l'obra de Mercè Rodoreda i Simone Beauvoir.

Considerada l'escriptora més important de la narrativa catalana contemporània, **Mercè Rodoreda i Gurgui** (Barcelona, 1908 - Romanyà de la Selva, 1983) és autora de més d'una desena de novel·les i d'un bon nombre de contes, a banda d'escrits en revistes i publicacions, i d'una important producció pictòrica.

Premi d'Honor de les Lletres Catalanes el 1980, d'entre les seves obres volem destacar:

Aloma, la seva primera novel·la, guanyadora del Premi Creixells 1937 i que va reescriure totalment el 1969. Planteja la història d'un amor desgraciat entre Aloma, una adolescent solitària i somiadora, i Robert, un home ja madur, solter i parent seu.

La plaça del diamant (1960), considerada la novel·la més important de la narrativa catalana de postguerra, narra la història de la Colometa, una dona com tantes altres a qui la Guerra Civil destrossa la vida i les esperances.

El carrer de les Camèlies, Premi Sant Jordi (1966), explica la vida de Cecília Ce, una nena que abandonen al carrer de les Camèlies de Barcelona, i esdevé una dona turmentada a la recerca dels seus orígens i l'estreta relació que guarden amb la seva trajectòria sentimental amb els homes.

Mirall trencat (1974) recull la vida de tres generacions de la família imaginària dels Valldaura a la Barcelona d'abans de la Guerra Civil.

De la gran teòrica del feminisme contemporani, **Simone Beauvoir** (París 1908-1986), destaquem les obres següents:

El segon sexe (1949), una anàlisi profunda sobre el paper de les dones a la societat, en què argumenta que la inferioritat femenina no és natural, sinó fruit d'una construcció social, propugna la igualtat de sexes i convida les dones a emancipar-se mitjançant la independència econòmica.

Memòries d'una jove formal (1958) constitueix el primer volum de les seves memòries i l'autora hi explica com va sorgir la seva vocació literària entre el tancat ambient burgès de la seva època.

Les belles imatges (1966) serveix a l'autora per mostrar la hipocresia i les mentides de la societat burgesa a través de l'ambientació i els protagonistes.

La dona trencada (1968) és un recull de contes en què exposa els seus plantejaments ètics i socials sobre la condició femenina.

Tots els llibres que us recomanem, els podeu demanar en préstec a la Biblioteca Pública Joan Coromines (Edifici Centre. C/ de Josep Pujadas Truch, 1A).

Cori Mercadé Durà i Núria Fusellas Gaspà, de Blancdeguix

Blancdeguix és un projecte engrescador creat i dirigit per Cori Mercadé Durà, llicenciada en belles arts i artista, i Núria Fusellas Gaspà, llicenciada en ciències de la informació i educadora. És el punt de partida del projecte de dues dones amb els mateixos interessos, especialment en el camp de l'educació i l'art.

Cal començar per saber què és Blancdeguix.

Blancdeguix és el fruit de la relació entre la Cori i la Núria, una relació que va començar amb una amistat, com a mares que portàvem els nostres fills i filles a la mateixa escola. Ara és molt més: compartim interessos, experiències i projectes. Aquests interessos i projectes passen per la nostra escola, on els objectius que fan referència a l'educació artística s'uneixen amb molts d'altres i tenen molt a veure amb el fet de ser dones.

Què us porta a endegar aquest ambiciós projecte?

Uns interessos comuns per temes artístics i educatius, i una il·lusió per crear un projecte relacionat amb l'art i l'educació al Masnou. Des de la nostra escola, intentem aportar als infants més eines per tenir una mirada crítica,

A través del treball dels i les alumnes de l'escola, ens acostem també a la família. Cada activitat que fan té un sentit i s'explica als pares i mares a través d'una fitxa pedagògica

per poder veure les coses que els passen, que els envolten, des d'un altre punt de vista.

Des de quan treballeu plegades?

Blancdeguix és un embrió que va

néixer fa cinc anys, i ha anat evolucionant en la mesura en què ho hem fet nosaltres i el nostre alumnat. Creixem tots plegats, a partir d'unes preferències i uns interessos comuns. Blancdeguix ha de ser un lloc de trobada. Entre la Cori i la Núria, amb els alumnes i les alumnes, amb els pares i mares d'alumnes, amb l'Administració, les escoles...

Quins objectius té el vostre projecte?

Oferir una altra manera de veure i percebre el món. Fer veure al nostre alumnat que l'art és el camí escollit per moltes persones amb mirada crítica per denunciar i intentar canviar coses que no els agraden; com hi ha alguna cosa que ens uneix quan utilitzem com a eina de diàleg l'art, encara que parlem des de temps històrics diferents o pertanyem a societats molt diferents. Volem donar eines a l'alumnat perquè tingui aquesta actitud crítica i pugui accedir a més realitats.

A través del treball dels i les alumnes de l'escola, ens acostem també a la família. Cada activitat que

fan té un sentit i s'explica als pares i mares a través d'una fitxa pedagògica, on s'explica per què fem el que fem. No hem fet només tinta o un dibuix amb tinta xinesa, sinó que hem parlat de Goya i de la crítica social, hem estat

comentant els *Capritxos*, i, finalment, hem fet un dibuix amb tinta.

Quina valoració feu d'aquests anys de funcionament?

Una valoració molt positiva, ja que estem veient com el nostre projecte s'està materialitzant, com ha estat possible posar en funcionament una escola de dibuix i pintura com la que nosaltres proposàvem.

Com s'explica el projecte "Relacions en joc", que es duu a terme actualment amb el suport de les regidories de Cultura i Dona del municipi?

És un projecte que parteix de les relacions que establim entre les dones d'un municipi. Creem una xarxa on ens sentim reconfortades, i és un tret d'identitat nostre i de la nostra població. Ho volíem recollir i reflectir en aquest projecte. A partir d'un curs de retrat, amb pintura, fotografia i vídeo, o brodat, joves i gent gran es retraten mútuament. La relació entre ells comença amb el retrat que es fan i que els permet conèixer-se d'una altra manera. Durant aquest any, a més, podrem assistir a tres conferències sobre el retrat: la història del retrat, el retrat i la dona des de la diferència sexual, i el retrat polític. Una vegada finalitzades les conferències, farem l'exposició de tota l'obra generada durant el curs, i junts, podrem valorar-la novament amb la distància del temps i les noves portes que se'ns hauran obertes.

La Núria i la Cori al local de Blancdeguix, al carrer de Buenos Aires (l'antiga Catequística).

Apostem per les activitats didàctiques i interactives per democratitzar la cultura. Tothom té dret a accedir a la cultura i no ha de ser només per a una elit. A vegades, només cal donar unes quantes pistes a través d'una activitat, un projecte, un taller, una visita guiada... perquè cadascú de nosaltres pugui lligar caps i gaudir-ne. Ens ho hem de poder passar bé amb la cultura i això s'aconsegueix a través del coneixement. Com més saps, més vols saber i més gaudeixes.

I en clau de gènere, per on s'ha de seguir treballant?

Cal reivindicar aquesta diferència i fer que sigui una riquesa. Cal donar-li lloc i espai, i que el que a les dones ens preocupa i interassa no sigui vist com una cosa negativa i poc valorada.

Què voldríeu demanar a l'Administració municipal?

Que ens encarregui projectes, perquè ens agrada treballar a i per a la nostra vila i la nostra població. Que continuï implicant-se, com ha fet darrerament, en els temes artístics i culturals, que inverteixi en cultura, que pensi en la necessitat i la importància de la formació cultural i artística de la seva població. Volem ser una societat crítica, capaç d'opinar amb criteri. ●

Què significa per vosaltres aquest projecte?

Significa mostrar una part molt important del patrimoni del Masnou: les relacions establertes entre les dones. Significa posar en contacte dues generacions (adolescents i gent gran) que no comparteixen espais comuns per relacionar-se fora de l'àmbit familiar, on tot es dona per sabut, i veure com hi ha temes que preocupen i afecten tant la gent jove com la gent gran, tot i que, evidentment, es viuen de maneres diferents.

En quin moment esteu d'aquest projecte?

A punt d'iniciar el curs de brodat i decidint la data de la primera conferència.

Com veieu la joventut del Masnou?

Segurament, la joventut està intentant trobar un lloc en aquest món canviant, de la mateixa manera que ho intentem la gent adulta. Es parla amb facilitat de fracàs escolar. Fracàs de qui? Som en gran part responsables d'aquest fracàs. La gent jove té ca-

pacitat i eines per aconseguir aquella informació que vol. Aprenen de molts llocs i a través de molts mitjans. Per això és possible que no trobin un sentit al fet d'anar a l'escola. Crec que hem

Homes i dones som diferents. Aquesta diferència, l'hem de viure com una riquesa, no com una amenaça

d'apropar-nos-hi des dels seus interessos, no des dels nostres, estirant el fil de les seves il·lusions i trobant un lloc comú on es compleixin les seves expectatives i les nostres. Això és el que intentem fer a Blancdeguix.

Quina valoració en clau de gènere feu del vostre alumnat?

Que som diferents, que homes i dones som diferents. Aquesta diferència, l'hem de viure com una riquesa, no com una amenaça.

En temes de creació cultural, vers on s'ha de seguir treballant?

JOSEPPUIG

...l'Associació Esportiva Futbol Sala Masnou Interdinàmic té un equip de futbol sala femení?

ASSOCIACIÓ ESPORTIVA FUTBOL SALA MASNOU

Dretes i d'esquerra a dreta: Laia, Jorqui, Yas, Subi, Palmer, Adri i Susi. Ajupides i d'esquerra a dreta: Silvi, Berta, Tatu, Lola, Txiqui, Noni i Eli.

Es tracta de la secció Femení A de l'Associació Esportiva Futbol Sala Masnou Interdinàmic, que fins aquest any jugava a la Divisió d'Honor Catalana. És un equip format per dotze noies que, gràcies al seu esforç,

treball i passió per aquest esport, han aconseguit col·locar el futbol sala que es practica a casa nostra en una de les màximes categories nacionals.

L'Associació Esportiva Futbol Sala Mas-

nou Interdinàmic va ser creada de la fusió, l'any 2000, entre el Futbol Sala Masnou i un grup d'amics i amigues que es reunien per jugar al seu esport favorit. És una entitat molt familiar, sense ànim de lucre, presidida per Antonio Lozano. Cada integrant té una responsabilitat o fa una activitat dins de l'entitat en funció del seu temps diari. Aquesta implicació de tots i totes a l'entitat és el que ha contribuït al seu creixement, tot i les mancances econòmiques a les quals sovint ha de fer front.

L'AEFS Masnou Interdinàmic entén esport i socialització com un conjunt inseparable, i utilitza l'activitat física com a eina d'educació de nenes, nens i joves, transmetent-los una actitud solidària i no discriminatòria amb altres cultures, ideologies o per raons de gènere.

Si voleu conèixer més l'entitat, en podeu consultar la pàgina web www.masnouinterdinamic.com, i si teniu ganes de gaudir de bons partits de futbol sala femení, a partir del 4 d'octubre, els dissabtes, quinzenalment, a les 18.30 h, al Pavelló Municipal del Masnou, teniu una bona oportunitat de veure'n. ●

...el butlletí municipal ha rebut el Premi de Comunicació no Sexista?

ROSER VILALONGA

Representants dels mitjans premiats van recollir el premi al Gran Teatre del Liceu.

L'Associació de Dones Periodistes de Catalunya (ADPC) ha reconegut el butlletí municipal *El Masnou Viu* amb el Premi de Comunicació no Sexista en categoria local. Amb aquest guardó, l'ADPC fa un reconeixement a la contribució dels mitjans a la igualtat. El butlletí segueix les recomanacions de la guia de llenguatge no sexista editada per l'Ajuntament del Masnou. El veredict dels premis es va fer públic el 30 de setembre al Gran Teatre del Liceu de Barcelona. L'alcalde del Masnou, Eduard Gisbert, va recollir el guardó. Altres premiats van ser els diaris *AVUI*, *Público* i *20 minuts* per haver tret la publicitat discriminatòria de les seves pàgines. També van rebre mencions, però en l'apartat de males pràctiques, el programa *El larguero de la SER* i la revista *Interviú*. ●

...l'associació Abuelas de la Plaza de Mayo és candidata al Premi Nobel de la Pau?

ABUELAS DE LA PLAZA DE MAYO

L'associació civil Abuelas de la Plaza de Mayo és una organització no governamental creada a l'octubre del 1977 que té com a finalitat localitzar tots els infants segrestats i desapareguts durant la repressió política argentina i restituir-los a les seves famílies legítimes, crear les condicions perquè mai més no es repeteixi una violació tan terrible dels drets

dels infants, i exigir un càstig per a les persones responsables d'aquells fets.

La desaparició forçada durant la dictadura militar va afectar 30.000 persones de totes les edats i condicions socials, que van ser sotmeses a la privació de la seva llibertat i a la tortura. Entre elles hi havia centenars de criatures segrestades amb els seus pares i mares, o nascudes als centres clandestins de detenció on havien estat conduïdes les joves embarassades. Els infants robats van ser inscrits com a fills o filles propis dels membres de les forces de repressió, deixats a qualsevol banda, venuts o abandonats en institucions com a éssers sense nom. D'aquesta manera, els van fer desaparèixer, els van anul·lar la identitat, els van privar de viure amb la seva família legítima, així com de tots els seus drets i la seva llibertat.

En aquests trenta anys de recerca sense pausa, l'associació ha aconseguit localitzar 95 infants desapareguts i continua treballant pels seus nens i nenes, i pels de les generacions futures, per preservar-ne la identitat, les arrels i la història, pilars fonamentals de tota identitat.

Per la seva promoció i defensa dels drets humans, l'associació Abuelas de la Plaza de Mayo ha estat nominada al Nobel de la Pau 2008, que es fallarà a Oslo el 10 de desembre d'enguany. Per acompanyar la candidatura, s'hi poden fer adhesions enviant el text següent: "M'adhereixo a la candidatura de l'associació Abuelas de la Plaza de Mayo per al premi Nobel de la Pau", juntament amb el nom i cognom, la professió, l'adreça, la localitat i el país al correu electrònic nobelabuelas@gmail.com.

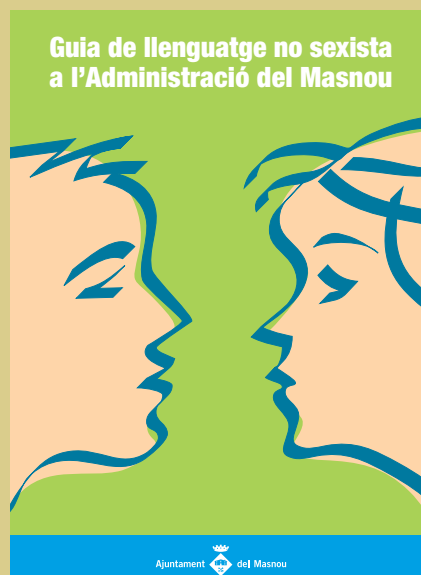
Llengua i sexisme

Mònica Clotet

Servei de Correcció de l'Ajuntament

El llenguatge influeix en la percepció que tenim de la realitat, en la manera com vehiculem el nostre pensament i fins i tot en el comportament de les persones. A la vegada, el llenguatge és un mirall que reflecteix la societat que l'utilitza. Així doncs, els prejudicis sexistes que es transmeten a través de la llengua no són més que un reflex del paper social que han tingut les dones al llarg de la història. Malgrat les grans transformacions socials i la millora del rol de la dona que s'han esdevingut durant el segle XX, la societat actual encara no s'ha tret de sobre la xacra del sexisme. I així es reflecteix encara en la manera com es parla.

El sexisme és una actitud que es caracteritza pel menyspreu o la desvaloració d'un dels dos sexes, sovint

Publicació de l'Ajuntament sobre l'ús de llenguatge no sexista.

de tot el que són o fan les dones. Són sexistes frases com ara "això és cosa

de dones" o "no ploris com una nena". Moltes vegades, però, el llenguatge no només amaga actituds d'aquesta mena, sinó també un punt de vista androcèntric, és a dir, una manera de veure la realitat des d'un punt de vista únicament masculí que fa invisibles les dones. Així, per exemple, es parla de "l'evolució de l'home" en comptes de "l'evolució de la humanitat".

Per sort, la llengua està en constant evolució, canvia i s'adapta a les noves situacions socials. L'ús igualitari del llenguatge respon a nous canvis socials, a una major sensibilitat pels valors igualitaris, i a la voluntat d'evitar qualsevol mena de discriminació que atempti contra la dignitat i la igualtat de les persones i les cultures, no únicament de les dones.

En aquesta secció, reflexionarem sobre el sexisme en la llengua i farem propostes per mirar d'evitar pràctiques lingüístiques discriminatòries. ●

Les dones palestines

Article realitzat pel grup de dones
Les Nazarlona
l listes-nazarlona@sci-cat.org

Per parlar de les dones palestines és inevitable referir-se al conflicte de l'Orient Mitjà, fet que requereix temps per tal d'entendre la diversitat de factors que intervenen a perpetuar la situació sociopolítica que es dóna en aquesta part del món. Tenint en compte que es tracta d'un conflicte molt mediatitzat i àmpliament documentat, en aquest article provarem d'explicar una perspectiva que sovint queda silenciada: la situació i el posicionament de les dones palestines en la lluita contra l'ocupació israeliana.

La creació de l'Estat d'Israel l'any 1948 va causar la destrucció de més de 500 ciutats i pobles palestins, més de 800.000 persones van ser expulsades de les seves terres i, dels palestins i palestines que van quedar a Israel, més de 30.000 van haver de canviar de residència. Aquest nou context territorial va separar la població palestina en tres grups. D'una banda, els i les palestines que van poder quedar-se van rebre la nacionalitat israeliana i van passar a ser considerats israelians i israelianes d'origen àrab. En segon lloc, les persones que van fugir a causa de les incursions militars es van convertir en refugiades. Actualment, aquest és el grup majoritari, amb un total de 5 milions de persones, prop d'un milió i mig de les quals viuen en camps de refugiats, la majoria a Jordània. El darrer grup són els palestins i les pales-

tines que viuen en el que es coneix com els territoris ocupats, la franja de Gaza i Cisjordània.

La disparitat de les tres realitats dificulta un consens comú i debilita les institucions palestines. En aquest sentit, les dones proven de trobar un espai de representació que els permeti exercir els seus drets com a ciutadanes i com a dones dins d'una cultura que no sempre dóna suport a les seves veus i voluntats.

Les dones palestines a Israel, una minoria dins la societat israeliana

Les dones palestines residents a Israel són una minoria dins d'aquest Estat, on representen aproximadament un 10% del total de la població. Aquestes dones tenen plena ciutadania a nivell formal: pasaport israelià, dret a votar i a ser escollides a les eleccions. A la pràctica, però, la seva ciutadania és inferior respecte a les persones d'origen jueu, ja que pateixen discriminació en molts aspectes de la vida: discriminació educativa, lingüística, laboral, econòmica, cultural, sanitària, respecte als drets de possessió de la terra, en la representació política, en l'accés a la informació, etc.

Les dones palestines són el grup social de la societat israeliana on es constata un nivell educatiu més baix: el 14% són analfabetes, el 10% no han anat mai a l'escola i només el 7% continuen estudiant més enllà de l'educació obligatòria (16 anys). L'any 2003, només una de cada quatre dones palestines d'Israel treballava fora de casa, dada que contrasta molt amb les dones d'origen jueu, ja que en el seu cas tres de cada quatre dones participaven en el mercat laboral. És important apuntar també que les dones palestines que tenen una feina remunerada pateixen una forta precarietat laboral, amb els pitjors salaris i condicions laborals, i amb menys accés a serveis de proximitat, com escoles bressol.

D'altra banda, en l'àmbit de la representació política, en tota la història només hi ha hagut una dona palestina diputada al parlament israelià (*knesset*), i es tractava d'una dona d'un partit sionista, és a dir, a favor de la judaïtzació de l'Estat d'Israel. No hi ha hagut cap dona alcaldessa mai, únicament tres regidores a les eleccions de l'any 2004. Pel que fa al poder judicial israelià, es tracta d'un estament força feminitzat, amb un 41% de dones, però només el 2,4% (un total de 6 dones) són palestines.

La particularitat de l'estatus d'aques-

tes dones palestines residents a l'Estat d'Israel és que viuen entre dues societats, la palestina i la israeliana, sense que puguin sentir que pertanyen plenament a l'una o a l'altra. La seva condició de dones palestines no els permet integrar-se en la societat israeliana com a ciutadanes de ple dret, de la mateixa manera que la seva situació privilegiada respecte a les seves compatriotes que habiten als territoris ocupats tampoc no els permet es-

• • • • •
Les dones palestines residents a Israel són una minoria dins d'aquest Estat, on representen aproximadament un 10% del total de la població

Enllaços d'interès

- Dones contra la Violència de Gènere: <http://www.wavo.org>
- Dones Palestines contra l'Ocupació: <http://www.lacasadelapaz.org/spip.php?article46>
- Palestinian Gay Women: <http://www.aswatgroup.org/english/>
- Jerusalem Center for Women (JCW): <http://www.j-c-w.org/>
- Women's Affairs Technical Committee: <http://www.watcpal.org/english/index.asp#>
- General Union of Palestinian Women: <http://www.gupw.net/>

tablar vincles i nexes d'unió amb la seva comunitat d'origen.

Les dones palestines a la franja de Gaza i Cisjordània

Una situació similar està succeint als territoris palestins. Tot i que molt sovint es parla de la situació a la franja de Gaza i a Cisjordània com a situacions comparables, durant els últims anys, la vida a aquests dos territoris representa les maneres diverses i perverses de com es pot

construcció d'un mur que empresona, segrega i incomunica afecten especialment les dones. Aquelles que treballen fora de casa han de dedicar massa temps als desplaçaments i la conciliació esdevé impossible, situació que reforça els rols tradicionals de gènere, especialment quan hi ha càrregues familiars. Dones embarassades han avortat o parit als *check-points*, ja que se'ls ha negat el pas per accedir a l'hospital de la zona, i les noies joves veuen que la seva mobilitat es redueix per por als controls i a la presència militar.

Els crims d'honor i els matrimonis abans de la majoria d'edat: valors culturals del patriarcat

Com la majoria de societats, l'àrab també arrossega reminiscències del patriarcat més brutal. En el cas de les dones àrabs, el pes de l'honor recau sobre elles i, per extensió, els valors que representen la identitat nacional. Elles són les encarregades de salvaguardar el respecte envers la família i la comunitat.

Al mateix temps, però, la dona és considerada impulsiva i irracional, i l'honor i la reputació que ella representa, delicats i fràgils. Al darrere s'amaga, silenciós, l'atroç càstig dels crims d'honor, tradició que obliga a assassinar les dones en nom de preservar l'honor de la família.

Es compromet l'honor d'una dona quan parla amb un home fora de la seva família, quan es casa amb un home que no agrada a la seva família, quan perd la virginitat abans del matrimoni, quan es queda embarassada sense estar casada i quan hi pot haver sospita d'infidelitat. Sovint també són perpetrats crims contra les dones per encobrir o donar resposta a altres crims comesos per raons materials

o per disputes familiars. Els crims d'honor provenen de lleis tribals que s'apliquen sense control ni censura, no van associats a cap religió concreta i succeeixen tant en famílies cristianes com en musulmanes, en aquest cas, contra les dones palestines.

I és que, en determinades ocasions, un rol extremadament tradicional recau sobre les dones: ser mare i muller. Així és com els matrimonis abans de la majoria d'edat es pacten la intimitat de les famílies. Lluny de teories, segons un estudi recent, més

del 90% de la societat palestina creu que l'edat ideal perquè una dona es casi són els 18 anys o fins i tot abans (i el 35% està d'acord a practicar l'endogàmia per tal de preservar la propietat familiar). Evidentment, el casament i el divorci romanen sota jurisdicció exclusiva de les corts religioses, on curiosament no hi ha dones.

Dones palestines com a constructores de pau

Les dones palestines han participat activament en el moviment nacional palestí des de principi del segle XX. Si bé és cert que han estat víctimes de la violència de l'exèrcit israelià amb l'ocupació i les seves conseqüències, no es pot oblidar que sempre han mantingut un rol actiu treballant des dels moviments polítics, però sobretot com a constructores de pau.

Prova d'això són les nombroses associacions, grups o organitzacions polítiques de dones palestines pacifistes encaminades a una societat sense violència, els quals ofereixen serveis d'assistència social, promouen la participació de la dona en la vida pública, tracten d'eliminar tota discriminació contra les dones i resisteixen de forma no violenta contra l'ocupació. ●

PATRICIA BOBILLO

exercir l'ocupació, el bloqueig, el control, l'opressió i la guerra. Les dones a Gaza viuen sota el bloqueig continu de l'Estat d'Israel i la violència de la guerra, han estat empresonades al seu territori i pateixen les conseqüències de la tensió, la radicalització i la pobresa.

A Cisjordània, no existeix el lliure moviment dintre del mateix territori. L'ocupació militar amb els punts de control (*check-points*) a les principals carreteres, i la

Exercici de treball periodístic

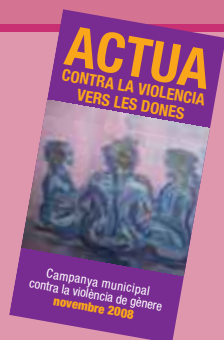
Una realitat pot ser anomenada de moltes maneres diferents i, consegüentment, la seva interpretació sovint depèn de qui i com la testimonia. A tall d'exemple, comparem els titulars següents: "El alto precio del pintalabios de (Sarah) Palin" i "El partido republicano gastó 150.000 dólares en ropa para Palin y su familia". Ara és quan mesurem la

"perspicàcia" de l'exercici periodístic i la capacitat crítica de l'exercici lector. A què es refereixen cadascun d'aquests titulars, que, pretesament, relaten una mateixa realitat? Al fet que la candidata republicana a la vicepresidència dels EUA, un cop al poder, només fa que gastar en maquillatge i qüestions d'imatge? O és que, per motius de promoció

política, el seu partit creu que la millora en la imatge de Palin beneficia la campanya electoral? Un cop resolt el misteri, que cadascú triï on convé posar l'èmfasi de la crítica: si sobre la responsabilitat de l'exercici polític o, per contra, i per lògica fàcil i sembla que aclaparadora, sobre la candidata, que, ja se sap, a les dones, el poder ens aliena.

LES NOSTRES PROPOSTES

Per als propers mesos, la Regidoria de Dona ha previst un seguit d'activitats sobre les quals podreu obtenir una informació més acurada periòdicament a l'agenda mensual de l'Ajuntament d'El Masnou Viu i consultant la pàgina web www.elmasnou.cat

VIOLENCIA DE GÈNERE

La proposta més immediata és per a aquest mes de novembre, que, com ja sabeu, està dedicat a la prevenció de la violència de gènere, amb motiu de la commemoració del Dia Internacional contra la Violència de Gènere, el 25 de novembre. Us hi esperem. Per adherir-vos a la campanya, consulteu la pàgina web www.elmasnou.cat

Dimecres 19 de novembre

Tertúlia literària, a càrrec de Maria Dolors Renau, que comentarà el llibre *Felicitat*, de Katherine Mansfield
Lloc: Biblioteca Pública Joan Corominas, a les 19 h

Divendres 21 de novembre

Conferència sobre la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, a càrrec de Mila Arcarons, diputada al Parlament pel PSC/Ciutadans pel Canvi
Lloc: Sala de Conferències de l'Edifici Centre, a les 19 h
Hi haurà servei de guarderia

Dimarts 25 de novembre Dia Internacional contra la Violència de Gènere

PIMM amb informació sobre les activitats de la Regidoria de Dona en relació amb la violència de gènere
Lloc: Mercat Municipal, Edifici Centre, d'11 a 14 h

Presentació del Protocol municipal per a casos de violència de gènere

Lloc: Sala Capitular de l'Ajuntament del Masnou, a les 18 h

Concentració, lectura del manifest i encesa d'espelmes

Lloc: Davant de l'Ajuntament a les 19 h

ACTUA

REGALS NO SEXISTES

Amb motiu de la proximitat del Nadal, impulsarem una campanya per al foment dels regals no sexistes que esperem que ens faci reflexionar en clau de gènere a l'hora de fer les compres nadalenques.